

ger og navnlig ogsaa den Stilling, jeg ellers til andre Lieder indtager her i denne Sal, medføre, at jeg er i det Tilfælde ved den forestaaende Afstemning at maatte sige: Stemmer ikke. Dette er egentlig, hvad jeg kunde have at udtale. Jeg skal til Slutning anerkende Rigtigheden af den Sætning, der staar i Adressen, at Ministeriets Virksomhed i det Store og Væsentlige har været anlagt efter andre Synsmaader end dem, som Folket ved Valget af sine Repræsentanter alt den Gang havde givet tydelig tilkjende. Min Stilling til den foreliggende Adresse er altsaa den: „Stemmer ikke.“

J. Rec. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til at fremkomme med et Par korte Bemærkninger i Anledning af forskellige Uttringer, der ere faldne her i Aften. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) bebreidede det nuværende Ministerium meget stærkt, at det ikke havde sammenkaldt Rigsdagen paa den Tid, da den tydskf-franske Krig indtraf. Han mente, at det havde været rigtigst, at den høitagtede Regjering den Gang havde indkaldt Rigsdagen, for at den kunde tage Beslutning om det, der den Gang var at vedtage. Jeg er af den modsatte Mening, og jeg tror, at Ministeriet netop har indlagt sig megen Fortjeneste ved ikke at have gjort det. Jeg tror, at Regjeringen har en væsentlig Del i, at vi ikke ere komne til at deltage i denne Krig, og det er saa langt fra, at jeg tror, der kan reises nogen Bebreidelse imod Ministeriet af den Grund, at jeg netop anser det for en af Ministeriets Fortjenester. Det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) yttrede, at da det nuværende Ministerium danneedes, var der navnlig 3 Navne i dette Ministerium, som han var stærkt imod; de 2 vare: den høitærede Kultusminister og den høitærede Finansminister, som efter hans Mening ikke elskede Grundloven stærkt nok; men det er dog besynderligt, at det netop er disse to Mand, der vare Odførere i den grundlovgivende Forsamling for det den Gang nedsatte Udvalg angaaende Forsætningen. Det ærede Medlem yttrede sig ogsaa angaaende det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), idet han fremhævede, at dette Medlem jo har været imod Indkomsskatten; men dette beror virkelig paa en Misforstaaelse. Jeg tror netop, at der er Ingen, som mere end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har virket for Indførelsen af en Indkomsskat, saa at det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds befunder sig i

en fuldkommen Bildfarelse med Hensyn til dette Punkt. Jeg maa nu sige, at jeg ingenlunde i alle Sager befunder mig i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og navnlig ikke med Hensyn til den Sag, som i Aften her er bleven dragen frem. Det er nemlig saa langt fra, at jeg kan bebreide Nogen at have hidtil forhindret Toldloven i at udfomme, at jeg tværtimod anser det for et Fortrin og tror, at Ministeriet har været i denne Retning ligesaa radikalt som flere andre Herre. Der er blevet sagt, at Flertallet i Folkethinget har virket stærkt imod at yde Embedsmændene en tilstrækkelig Lønning. I dette Punkt tror jeg dog, at man i Almindelighed gjør Flertallet i Folkethinget nogen Uret. Jeg tror, at de Lønningslove, der her ere vedtagne i de senere Aar, ere saaledes, at Embedsmændene ikke have Noget at beklage sig over. Jeg anser det for en daarlig Økonomi at lønne Embedsmændene slet, men paa den anden Side erkjender jeg ogsaa, at Staten ikke er til for Embedsmændenes Skyld, men Embedsmændene for Statens Skyld, og jeg kan derfor ikke sige Andet, end at man, naar der er Tale om Embedsmændenes Lønning, ogsaa maa se hen til Statens Finanser. Jeg kan derfor ikke indrømme, at den Bebreidelse, man i den Retning har rettet imod Flertallet i Folkethinget, kan, naar man ser hen til de mange Love, der i saa Henseende ere udfomne i de senere Aar, siges at været berettiget. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har yttret sig stærkt imod en Udtalelse, som fra flere ærede Taleres Side er fremkommet imod Adressen, fordi denne vil have, at hele Lyngdepunktet skal ligge hos Folkethinget, altsaa hos Flertallet; men dette strider jo aldeles imod Grundloven. Flertallet skal netop ikke herse uindskrænket; det strider som sagt imod Grundloven. I Aarene 1848 og 49 var der her i Landet et Parti, som vilde have et Stammer, almindelig Stemmeret og et suspensivt Veto. Hvis dette Parti havde sat sin Villie igjennem, da kunde man med Sandhed sige, at Grundloven sagde, at Flertallet skulde herse, men dette Parti var i betydeligt Mindretal i den grundlovgivende Forsamling. Man ønskede der netop ikke, at Flertallet alene skulde herse, fordi man med Rette frygtede for de Misgreb, som derved kunde ske, og derfor vilde man, at ogsaa Mindretallet skulde have nogen Ret. Dette var Grunden, hvorfor man fik et Lokammer, altsaa ogsaa et Landssting, og tillige blev der vedtaget en væsentlig Forskjel mellem Landssting og Folkething. Der er i Aften talte om Diæter